III. évfolyam 1991. július - augusztus 4. szám

MARANA THA



A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Dr.Kovács Gábor

Meztelen vagy

„Aki szomjazik, jöjjön. Aki kívánja az élet vizét, ingyen igyék." (Jel 22,17)

Hogy futkosnak egy hangyaboly lakói! Sürögnek, cipekednek, építkeznek, teszik a dolgukat. Aztán egy játszó gyerek eltaposса a sürgölődőket és lerombolja művüket.

Az ember is futkároz, sürög-forog, teszi dolgát. Tervet sző terv után, megépíti a maga hangyabolyait: lakóházakat, gyárakat, szórakozóhelyeket, légvárakat. Aztán jön egy földrengés, egy háború, egy szívinfarktus...A halál szeszélyesebb, mint egy játszó gyerek, és romboló munkája teljesebb. A halál színe előtt semmi sem egészen a miénk: igazából semmink sincsen. „Mezítelenül jöttem ki anyám méhéből és ruhátlanul térek oda vissza" – mondja a mindenéből kifosztott Jób a Bibliában (Jób 1,21).

Ember, teljességre szomjazó lény, meztelenül dideregsz a jéghideg mindenségben! Kínban fetrengve szült anyád, kínban fetrengve halsz meg. A kín, a halál, az üresség biztos örököd. Amit boldogságnak véltél, szappanbuborék.

Miért? – kiáltja az emberi szív. –Miért? – kiáltja a vértől iszapos történelem. –Miért? – kiáltják a kórházak és a detoxikáló állomások. –Miért? – kiáltják a balesetek színhelyei és a terroristák bombáitól füstölgő terek. -Miért? – kiáltja a názáreti Jézus, aki ruhájától megfosztva, vérben és kínban vonaglik a kereszten. „Istenem, Istenem, miért hagytál el?" (Mk 15,34).

Miért a rossz? Miért a kín és a halál? Vak végzet uralkodik az emberen? A sötétség szülöttei vagyunk? Gyötrelemre ítéltettünk, és ennyi az egész?

Nem! Az igazi válasz valami más.

Az igazi válasz az ember vergődő miértjére a Biblia első lapjain található (Ter 2,8 – 3,24), ahol a kín és a halál az ember szabad választásának következménye. A bűn következménye. Mert a szabadság perverziójának, az eltorzult, önpusztító szabadságnak ez a neve: bűn.

Isten jó. A teremtés jó. A mindenség, benne az emberrel, az Isten leheletét hordozó marék porral: jó. Az emberi szabadság, amely választani képes jó és rossz között: jó.

A rossz ott jelenik meg, ahol a választani képes szabadság elhibázza saját célját és önmaga ellen fordul. Ez a bűn. A kínt és a halált a bűntől mérgezett történelem termeli ki magából. Nem vak véletlennek, nem kikerülhetetlen fátumnak vagyunk kiszolgáltatva, hanem a magunk és mások bűnének, az emberi történelem kezdetétől.

S ha a bűn hibás választás, a szabadság perverziója, akkor létezik helyes választás, építő szabadság is! Így lesz a bűnről szóló bibliai tanítás a remény forrása. Nincs végzet. Nincs determináció. Az ember szabad.

Chesterton egyik novellájában egy nemesi család ifjú sarja titokzatos körülmények között meghal. Az öreg szolga családi átoknak, a háziorvos öröklött öngyilkossági hajlamnak tulajdonítja a tragédiát. Csak Brown atya, a katolikus pap minősíti mindkét magyarázatot babonának. „Gyilkosság volt – mondja makacsul –, de a gyilkosság az akarat műve, amelyet Isten szabadnak alkotott." A novella egyik hőse ezzel rohan az „elátkozott" család leányához: „Hoztam Önnek egy szót! Borzalmas szó, de megtöri fogságának hatalmát...A szó: gyilkosság! És ez a szó szabadságot hoz, olyan frisset, mint a tavasz virágai...Mint Brown atya mondja, a gyilkosság legalább az akarat műve, az akaraté, amely szabad, mint a tengeri szél."

Igen, a bűnről szóló igazság a szabadság üzenetét hordja magában. Boldogságunkat a bűn teszi tönkre. A gyilkosság bűn. A káromkodás bűn. A részegség bűn. A lopás bűn. A harag bűn. A hazugság bűn. A kábítószer bűn. Az istentagadás bűn. Az irigység bűn. A házasságtörés bűn. A képmutatás bűn. Az önzés bűn. A kapzsiság bűn. A részvétlenség bűn. A megvesztegetés bűn. De az ember szabad és nyitva áll az útja egy olyan új teremtés előtt, amelyben nincs gyilkosság, nincs káromkodás, nincs részegség, nincs lopás, nincs harag, nincs hazugság, nincs kábítószer, nincs istentagadás, nincs irigység, nincs házasságtörés, nincs képmutatás, nincs önzés, nincs kapzsiság, nincs részvétlenség, nincs megvesztegetés, nincs bűn – következésképpen nincs szenvedés és halál sem. Élet van és boldogság.

Ember, teljességre szomjazó marék por, szabad lehetsz Isten gyermekeinek szabadságával! Nem kell meztelenül dideregned: magadra öltheted Jézus Krisztust, a Föltámadottat. Bekapcsolódhatsz vérkeringésébe, föloldódhatsz Lelkének szabadságában. „Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság"(2Kor 3,17). Teljesebb öröm vár, mint képzelni mernéd.

Ez a szabadság nem olcsó. Jézus keresztje mellett két másik kereszt áll: két másik, ruhájától megfosztott ember vívódik a halállal. Az egyik hiába unszolja Jézust: „Nem te vagy a Krisztus? Szabadítsd meg hát magad és minket is"(Lk 23,39). Az áhított szabadulásban csak a másik részesül, aki rádöbben saját bűnösségére: "Tetteink méltó jutalmát kapjuk"(Lk 23,41). Csak neki igéri meg Jézus a halhatatlanság és gyönyörűség helyét, a paradicsomot(Lk 23,43). Nincs szabadság igazság nélkül, és az igazsághoz hozzátartozik az ember bűnössége. A te bűnösséged is.

A bűnbeesés bibliai elbeszélése szerint az első bűn elkövetőinek „felnyílt a szemük: észrevették, hogy meztelenek"(Ter 3,7). Szégyenteljes, de szükséges pillanat.„Azt mondod: -Gazdag vagyok, dúsgazdag, nincs szükségem semmire. -Nem látod, hogy nyomorult vagy, szánalomra méltó, szegény, vak és mezítelen? Azt tanácsolom neked: végy tőlem tűzben kipróbált aranyat, hogy meggazdagodj; fehér ruhát, hogy felöltözz, s ne lássék szégyenletes meztelenséged; kenetet, hogy megkend szemedet és láss!" – mondja a halálból föltámadt Jézus a Jelenések könyvében(3,17-18). Mielőtt Krisztusba öltöznél, meg kell látnod, hogy meztelen vagy.

„Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket" – szól Jézus(Mt 9,13).

Bűnös vagy. Téged hív.

Hív, de nem kényszerít. Szabad vagy a jóra és szabad vagy a rosszra. *„Életet és halált, áldást és átkot tártam a szemetek elé...Válaszd az életet!"*(MTörv 30,19).

„Aki szomjazik, jöjjön. Aki kívánja az élet vizét, ingyen igyék"(jel 22,17).

Javaslat

Bűnbánatból és Krisztusba vetett hitből születik az igazi szabadság. Javasoljuk, hogy fontold meg és imádkozd át az alábbi négy bibliai szöveget.

1./Bűnösök vagyunk

Szöveg: „Ha azt állítjuk, hogy nincs bűnünk, saját magunkat vezetjük félre, és nincs meg bennünk az igazság. Ha megvalljuk bűneinket, akkor mivel jó és igazságos, megbocsátja bűneinket, és minden gonoszságtól megtisztít minket"(1Jn 1,8-9).

Megfontolás: A jó diagnózis fél gyógyulás. Ha szembe mersz nézni bűnös voltoddal és néven nevezed bűneidet, elfogadhatod a jó és igazságos Isten bocsánatát. Teremtőd előtt nem kell szégyellned bűn-marta sebeidet. Tisztító, gyógyító szeretettel közeledik feléd Jézus Krisztusban.

Ima: Jézus az Igazság: kérd Őt, hogy szembesítsen önmagaddal az Ő világosságában. Valld meg előtte bűneidet, és nyílj meg tisztító, szabadító jelenléte előtt.

2./Öltözz Krisztusba

Szöveg: „Korábbi életmódotokkal ellentétben vessétek le tehát a régi embert, akit a megtévesztő kívánság romlásba dönt. Újuljatok meg lélekben és érzületben, s öltsétek magatokra az új embert, aki az Istenhez hasonlóvá alkotott, megigazult és valóban szent teremtmény"(Ef 5,20-24).

Megfontolás: A szokásszerű bűnök hozzánknőnek, szinte húsunkká válnak. Ezeket levetni fájdalmas, hosszú életen át tartó folyamat. Egyúttal azonban megújulás, Krisztusba öltözés, valódi megszentelődés: a boldogság hiteles útja.

Ima: Kérj az Úrtól bátorságot, hogy a tisztulás útjára lépj és kitarts azon. Kérd Jézust, hogy az Ő életébe kapcsolódhass. Adj hálát, hogy Isten hasonlóságára alakulhatsz.

3./A szeretet szabadsága

Szöveg: „Testvérek, a meghívástok szabadságra szól, csak ne éljetek vissza a szabadsággal a test javára, hanem szeretettel szolgáljatok egymásnak. Mert az egész törvény ebben a mondatban teljesedik be: szeresd embertársadat, mint saját magadat"(Gal 5,13-14).

Megfontolás: Szabad vagy. Szabadságoddal élhetsz és visszaélhetsz. Isten Lelke taníthat meg szabadságod egyedüli helyes fölhasználására. Ő, aki az Atya és a Fiú önátadása, elvezet téged a félelemtől mentes szabadságra: a szolgáló szeretetre.

Ima: Kérd az Úrtól a Szentlélek ajándékát, hogy szabadon, önmagadról elfeledkezve szerethess és szolgálhass testvéreidnek. Kérd Jézust, hogy tanítson helyesen élni a szabadsággal, mellyel megajándékozott, amikor magához hívott.

4./A bűnbánatból öröm fakad

Szöveg: „Fordítsd el arcod bűneimtől, s töröld el minden gonoszságomat! Teremts új szívet belém, s éleszd fel bennem újra az erős lelkületet! Ne taszíts el színed elől, és szent Lelkedet ne vond meg tőlem! Add meg újra üdvösséged örömét, erősíts meg a készséges lelkületben! Akkor utat mutatok majd a tévelygőknek, és megtérnek hozzád a bűnösök!"(Zsolt 51,11-15).

Megfontolás: A bűnök elleni harc igen kemény. Sokszor úgy találod majd, hiába minden, újra és újra kudarcot vallottál. De legalább ilyen sokszor megtapasztalhatod a szabadulás, az újrakezdés, az új lendület örömét, a bizalom feléledését. És a harc végső kimenetel kétségtelenül győzelem, ha mindvégig kitartasz – hiszen ez a győzelem Krisztus már kivívott győzelméből születik.

Ima: Imádkozd el a fenti zsoltárszakaszt. Kérd Jézust, hogy töltse meg a szöveget személyes, neked szóló tartalommal. Figyelj a mozdulásokra, amelyeket eközben Isten Lelke támaszt benned. Fogalmazd ezeket konkrét elhatározássá!

Mivel napilapjainkban egyre többször olvashatunk az ördög működéséről és a megszállottságról, útmutató gyanánt mi is közlünk egy cikket, amelyet az indiai püspöki kar írt erről a témáról.

Pasztorális irányelvek a szabadító szolgálathoz

Összeállította: Malaysia, Singapur és a Brunei National Service Teamje.
Jóváhagyta: Malaysia, Singapur és Brunei püspöki konferenciája

Bevezetés

A karizmatikus megújulási mozgalom számos katolikus ember életében tudatosította a Szentlélek közvetlen működését. Ezért ezek a katolikusok sokkal érzékenyebbek lettek a gonosz erőinek működésére, aki fáradhatatlanul azon dolgozik, hogz az Úr Jézus Krisztussal való mélyebb egységet megakadályozza. A gonosz erőivel való túlzott foglalkozás néhány egyházközségben a gyógyítószolgálatok, a szabadítás és exorcizmus helytelen túlhangsúlyozásához vezetett.

Az 1981.január 13-17 között összeült katolikus püspöki konferencia alkalmával olyan visszaélések és rendkívüli események kerültek napirendre, amelyek szemmel láthatóan kétségeket ébresztettek néhány eset valódiságában.

Soter Fernandez püspök azt a javaslatot tette, hogy a szóbanforgó téma megbeszélése céljából hívják egybe mindazokat a személyeket, akik közvetlenül vagy közvetve részt vesznek szabadítási szolgálatokban. Az 1981 áprilisában tartott találkozón, amelynek célja a kölcsönös tájékoztatás volt, tíz püspök, tíz pap, néhány rendtag, világi hívők és a National Service Team tagjai vettek részt. A tapasztalatcsere során napvilágra kerültek e szolgálat pozitívumai és hiányosságai.A CCR-N.S.T.-t felszólították, hogy Soter Fernandez püspökkel együttműködésben tanulmányozza a szabadítás kérdését és az egyházközségek számára dolgozzon ki egy pasztorális útmutatót. A kidolgozott pasztorális irányelveket a katolikus püspöki konferencia 1982.február 20-i találkozóján hagyta jóvá.

A mindenre kiterjedő pasztorális összefüggés

Az Evangéliumokból tudjuk, hogy Krisztus Isten Országa Örömüzenetének hirdetését tekintette földi küldetése elsődleges céljának, és hogy beszédeit mindig a gyógyítás, szabadítás, exorcizmus jelei és csodái kísérték (Márk 1,32-39).

Az apostolok felismerték, hogy elsődleges kötelességük Isten Igéjének hirdetése. A gyógyítás és szabadítás kísérő jelek voltak (Apcsel 4,29-30). Az egyház Krisztus követének tekinti magát, „hogy minden teremtménynek hirdesse az Evangéliumot, hogy Isten Fia halála és feltámadása által megszabadított bennünket a halálból és a Sátán hatalmából és bevezetett bennünket Isten Országába" (Sacrosanctum Concilium).

Az egyház elsődleges feladata mindig az Örömüzenetnek, Isten Országának hirdetése volt és marad.És az egyház minden egyes szolgálatát – így a szabadítás szolgálatát is – az evangelizációs főfeladat kihatásának kell tekinteni és az evangelizációt sohasem szabad más szolgálatok által háttérbe szorítani.

A lokális helyzet

Az egyház Malaysiában és Singapurban olyan emberek között teljesíti misszióját, akik több-kevésbé hajlandóak médiumokban, tenyérjósokban, jövendőmondókban, szerencsehozó tárgyakban, talizmánokban és horoszkópokban hinni.

Az utóbbi években sok ember – katolikusok is – Sai Baba-ba, Silva féle agykontrollba és transzcendentális meditációba bocsátkozott. Az itteni tradícióban, kísértethistóriákban, amelyek könyvekben, írásokban és tömegmédiumok által jutnak kifejezésre, szorongató bizonyságokat találunk a bosszúra szomjazó istenek és gonosz szellemek tevékenységére vonatkozóan.

Itt egészen mindennapi dolog, hogy az emberek személyes vagy családi problémák, anyagi nehézségek, betegség vagy más szerencsétlenség esetén médiumokhoz vagy hasonlókhoz menekülnek, de olyan esetekben is előfordul ez, amikor valaki valamilyen tervének végrehajtásában vezettetni akarja magát, ilyen vagy olyan előnyökhöz szeretni jutni vagy azt szeretné, hogy vetélytársát vagy ellenségét szerencsétlenség érje. Az egyház így tehát olyan társadalommal áll kapcsolatban, amelyben sok ember tudatosan vagy tudtán kívül démonikus nyomorúságot kockáztat és olyan helyzetekbe juttatja magát, amely helyzetek ténylegesen lehetővé teszik a gonosz lelkek által való megszállottságot.

Megelőző intézkedések fontossági sorrendben

Az embereket Jézus Krisztusban való hitükben – akié minden hatalom mennyben és földön–, energikus és következetes tanítás által meg kell erősíteni.

II.János Pál pápa véleménye szerint az evangelizációt szélesebb alapokra kell helyezni: „- az Evangélium első hirdetése vagy hitébresztő jellegű missziós prédikációk; a keresztény élet gyakorlása - apologetika vagy a hit alapjainak kutatása - a szentségek ünneplése - teljes részvétel az egyházi közösségben - és végül az apostoli és misszionáriusi élet tanúságtétele!"

Nekünk félelem nélkül és hittel kell felvennünk a harcot a szenvedés problémájával, a személyes félelmek, a bizonytalanság, a csüggetegség, a kedvetlenség, stb. problémájával, miután ezek a dolgok főként a családi életet befolyásolják.Ennek tanítás és a „szeretet, öröm, békesség, türelem, szivesség, jóság, hűség, szelídség és önmegtartóztatás" bizonysága által kell történnie, amelyek a bennünk élő Szentlélek gyümölcsei (Galatákhoz 5,22-23).

Buzdítanunk kell az embereket a szentelmények, mint pl. a szenteltvíz, a keresztvetés, skapulárék, rózsafüzérek, érmek, feszületek, szentszobrok, szentképek, stb. alkalmazására, használatára, amelyek mindenesetre szilárd tanításon nyugodjanak – nehogy az történjék, hogy csupán a mágia egyik formáját cseréljék fel a mágia másik formájával.

A keresztény bázisközösségeket élő valósággá kell tennünk, mert csak ezáltal lehet az egyes keresztényt és a keresztény családot a keresztény hitben, keresztény szeretetben és keresztény reménységben megerősíteni és segíteni, hogy az szabad maradjon a gonosz hatalmától.

Exorcizmus és szabadítás

Az exorcizmus az egyház által nyújtott védelem megszállottság esetén.

A keresztény közösségeken belül ritkán fordul elő megszállottság. Rendszerint azok az emberek vannak démonizált állapotban vagy azokat szorongatják a rossz szellemek, akik belezuhannak pl. a depresszió, a megbocsátásra való képtelenség, a bujaság, az öngyilkosságra való erős hajlam, az alkohol, a kábítószerek élvezetére való hajlamosság, stb. esetébe. A szentek életéből láthatjuk, hogy maguknak a szent embereknek is sokat kellett harcolniuk ördögi kényszerekkel szemben.

Az „exorcizmus" szakkifejezést sokan joggal használják csak abban az esetben, ha valóban megszállottságról van szó – a „szabadítás" szakkifejezést pedig negatív kényszerek (démonizáció) esetén. A gyakorlatban azonban általában az a helyzet, hogy a két kifejezést váltakozva használják, ami zavart okozhat a fogalmakban.

A karizmatikus imacsoportokban a szabadítási szolgálatoknak általában szorongattatásos esetekkel van dolguk. Suenens bíboros óva inti az imacsoportokat a „démon-mániától", ami egy olyan tendencia, mely már egyszerű betegség eseteket is démonikus megszállottságnak tekint.„Ez a gonosz trükkje arra, hogy a figyelmet Jézusról és az Ő húsvéti misztériumáról magára és romboló munkáira terelje."

Kinek szabad „kiűzni"?

Nyilvános exorcizmust csak pap végezhet, a püspök kifejezett hozzájárulásával. Ez óvintézkedés a visszaélések ellen, a nyilvánosság érdekében, a hívők védelmére és az egyház hírnevének megóvására.

Privát exorcizmust minden pap és világi hívő végezhet, a püspök hozzájárulása ehhez nem szükséges. A privát exorcizmus mindig az egyház tradíciójához tartozott, s alkalmassága főként a gyónásban vált be: „Kívánatos, hogy az egyház szolgái ezt bevezessék, az Úr szavaira emlékezve:'Az én nevemben ördögöt űznek.' Ez az exorcizmus az érintett személy tudtán kívül történhet."(Noldin: Theologia Moralis Vol.3,59) „A tapasztalat azt mutatja, hogy a gyónásban titokban, a gyónó tudomása nélkül végzett exorcizmus sikerrel alkalmazható."(Prümmer: Theologia Moralis Vol.2,363)

Ismerjük a tiszteletreméltó Pallota példáját is, aki „csendben exorcizált, ha a gyónókban nem volt bűnbánat vagy néhány bűnüket nem gyónták meg."(Marc: Institutiones Morales Alphonsianae Vol.1,622) „Ajánlatos, hogy a papok gyakrabban alkalmazzanak csendes exorcizmust, legalább titokban, ha olyan személyekkel van dolguk, akiket kísértések és aggályok gyötörnek, s ez a következő megfogalmazásban történhet: Jézus Krisztus nevében parancsolok neked tisztátalan lélek, hogy Istennek ezt a teremtményét hagyd el!"(Mc Hugh anda Callan: Moral Theology, Vol.2,365)

Megállapítható, hogy az itt leírt privát exorcizmusnál inkább csak szorongattatásos esetekről van szó és nem valódi megszállottságról. A gyóntatópap számára ajánlottak más pasztorális helyzetekre, pl.tanácsadásra, stb. is érvényesek.

Hasonló módon mindenki alkalmazhat saját magánál egyszerű exorcizmust ha a gonosz megkísérti, amint azt a szentek példája is mutatja. Karizmatikus közösségekben a szabadítás szolgálatát vezetőcsoport végzi, az illetékes karizmatikus vezetésnek és a papnak való egyszerű alárendeltségben.

A karizmatikus szabadítási szolgálat

A szabadítási csoport bölcs és tapasztalt vezetőkből álljon. Pap jelenléte mindig kívánatos.Mivel a szabadításhoz teljhatalommal elmondott ima szükséges, bátortalanok és bizonytalanok ne vegyenek részt ebben a szolgálatban.

A szolgálat tagjai előkészülnek olymódon, hogy elolvassák és tanulmányozzák a „szabadítás" témájával foglalkozó, katolikus forrásból származó rendelkezésükre álló munkákat s ha lehetőség nyílik rá, a szabadítási szolgálatban tapasztalattal rendelkező más vezetőktől is segítséget kérnek.

Rendszerint a csoport egyik tagja, lehetőség szerint a pap, Jézus Krisztus nevében parancsol a gonosz szellemnek, hogy távozzon el, miközben a többiek imában és megkülönböztetésben támogatják azt, aki parancsol. A parancsot sohasem szabad kiabálva vagy ízléstelen, hisztérikus módon adni. A szabadulásért mondott ima mindig nyugodt, de erős legyen. Ne tartson annyi ideig, hogy testi kimerültség lépjen fel. Tapasztalt emberek 30 perces időhatárt javasolnak. Démonok kiűzésénél sohasem szabad erőszakot alkalmazni: ezen a téren előfordultak visszaélések, amikor tapasztalatlan személyek lelkészi vezetés és előkészítés nélkül démonok kiűzésébe bocsátkoztak.

A szabadítás lehetőleg visszavonultságban, kápolnában vagy templomban, kíváncsi nézők jelenléte nélkül történjen és csak a szabadító szolgálat tagjai vegyenek részt benne. Szabadítást lehetőleg ne végezzünk lakáson. Amikor a szabadítás imáját mondjuk, okos dolog mindenféle közszemlére tételt vagy kipellengérezést a nyilvánosság előtt elkerülni. S ha egy ilyen összejövetelen tanúk vannak jelen, az a Sátán hatalmának csodálatához és ennek hirdetéséhez vezethet. Nekünk azonban Krisztusról kell bizonyságot tennünk és egyedül csk az Ő nevét kell megdicsőítenünk.

A gondos előkészítés szükségessége

Amint eldőlt az, hogy egy bizonyos személynek a szabadítás imájára van szüksége, rögzíteni kell az időpontot és a helyszínt.Ha már ismert, hogy mikor, hogyan és miért kell imádkozni, a csoportnak gondos megkülönböztetést kell végeznie, és ezért a tagoknak az imádság embereinek kell lenniük, akik szilárdan állnak az Ige talaján, akik bölcsességgel és erős hittel rendelkeznek. A csoport tagjai általában imádsággal, böjtöléssel és – ha szükséges – gyónással készülnek elő: tudatában vannak annak, hogy mennyire veszélyes lehet egy elhamarkodott vállalkozás ebben a szolgálatban személyes megtisztulás és imádság nélkül.

A legtöbb esetben az imádság előtt bevezető megbeszélést tartanak, ami hosszabb időt vehet igénybe. Meg kell állapítani az alapvető okokat és a szóbanforgó személynek fel kell ismernie problémájának valódi jellegét. Testi gyógyulásokkal, az emlékezés gyógyulásával vagy szabadulásával kapcsolatos imák szabadon, az eset jellegének megfelelően fogalmazhatók meg. Ha a szóbanforgó személy a gonoszt a saját esetében részleteiben felismeri és eljut odáig, hogy annak ellent tud mondani, úgy az a szabadulás tulajdonképpeni folyamatának legjobb kiindulópontja.

A csoport a szolgálatot csak az imacsoport résztvevőinél vállalja és általában nem vállal szabadítási szolgálatot olyan embereknél, akiket az imacsoport tagjai személyesen nem ismernek – mégpedig azért nem, mert azoknak, akikért imádkoztak, gyakran továbbvezető lelkészi gondoskodásra van szükségük.

Különleges szabadító csoportok, amelyek Istentől erre kaptak indíttatást, a szabadítási szolgálatot teljesen idegen embereken, még nem keresztényeken is gyakorolják, és a szabadítási folyamat keretében több olyan összejövetelt is tarthatnak, amelyen a szolgálat gyakorlása mellett a családtagokat alapevangelizációban részesítik a Krisztusban való személyes hit erősítése céljából.

A szabadító csoport semmiféle körülmények között nem imádkozik olyan személyekért, akik ezt nem akarják és az erőszaknak bármely neme és fajtája tilos.

A szabadítás tulajdonképpeni imája

Kezdjétek a védelemért való imával, mert a gonosz lelkek hajlamosak arra, hogy támadásaikat a szóbanforgó személyen vagy a jelenlévőkön megduplázzák. A démonnak a Jézus Krisztus nevében adott parancs imádsága által történő megkötözése hozzájárulhat a szabadulás gyorsabb és könnyebb lefolyásához.

Próbáljátok meg a kiűzendő démon identitását megállapítani. A démon általában uralkodó hatásmódján ismerhető fel, így jól felismerhető például a félelem, a depresszió, a harag, az önpusztítás, a gyűlölet, a düh, a bujaság, a kábítószer vagy az alkohol lelke. Ez a legelőnyösebben a szóbanforgó személlyel való párbeszéd formájában történhet.

Néha előfordul, hogy a csoport valamelyik tagjának megadatik a lelkek közvetlen megkülönböztetésének különleges ajándéka, ez azonban ritkán történik meg. Azt is megtehetjük, hogy megkérdezzük a démont és megparancsoljuk neki, hogy fedje fel azonosságát.

A szabadítás imáját általában a szabadítási csoport vezetője mondja el: „Jézus nevében parancsolok neked ..... lelke, hogy XY-t hagyd el anélkül, hogy XY-ban vagy a jelenlévők közül bárkiben vagy bárhol másutt valakiben kárt tennél és anélkül, hogy lármát vagy nyugtalanságot okoznál, és egyenesen Jézushoz küldelek, aki akarata szerint cselekszik majd veled!"

A szóbanforgó személy valószínűleg tudni fogja, hogy mikor hagyta el őt a démon, mert az öröm és szabadság érzése tölti el, s egy nyomasztó fájdalom megszűnését vagy ehhez hasonló érzést tapasztal meg. A csoport tagjai köszönetet mondanak Istennek, énekekkel és nyelveken dicsőítik Őt.

További pasztorális gondoskodás

A szabadulás után a csoport imádkozik azért,hogy a megszabadult személyt töltse be Isten szeretete és kegyelme.

A megszabadult ember ekkor bátorságot merít arra, hogy rossz szokásaival szakítson és minden olyan alkalmat elkerüljön, amely visszéléshez vezethet. Megtanulja, hogy a gonosz erőit hogyan kell elutasítani és a szabadulás pillanatától fogva magától távoltartani. „Engedelmeskedjetek azért Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek."(Jakab 4,7) A megszabadult embert el kell vezetni odáig, hogy rendszeres imaéletet éljen, olvassa a Szentírást, rendszeresen vegyen részt a misén és a szentségek vételében. A megszabadult embert az imacsoporthoz tartozó testvérek imádságaikkal és szeretetükkel támogatják.

Összefoglalás

A szabadítási szolgálatra való mindenféle specializálódás elkerülendő, mivel ezt a szolgálatot is alá kell rendelni az egyház elsődleges misszió jának, amelyet Isten Igéjének hirdetésében, a szentségek ünneplésében és Isten örömteli imádatában kell látnunk.

A karizmatikus megújulási mozgalomnak is gondoskodnia kell arról, hogy tulajdonképpeni célját, ami abban áll, hogy a Szentlelket a keresztény élet élvonalába vigye, maximális elsőbbségben részesítse. A karizmatikus megújulási mozgalom pozitív misszió az egyén, a család, a plébánia, az egyházközség és az egész nemzet megújulását érinti.

Nihil Obstat: + Anthony Lee püspök Imprimatúra: + James Chan püspök 1982.február 20.

Tanúságtétel

Hosszú évek óta kerestem az Urat!

Kerestem a szentgyónásban, szentáldozásban, szentbeszédekben, de igazán nem tudtam rátalálni. Drága Édesanyám vezetett el hozzá, először csak imájával, később elkezdett beszélni a kisközösségről, majd elvitt a karizmatikus testvérek közé. Csodáltam és irigyeltem azt a mély hitet, vidám békét, mérhetetlen szeretetet, amit ott tapasztaltam. Sokáig vajúdtam, egy csomó ellenérvet sorakoztattam fel, mikor Édesanyám nekem szegezte a kérdést: akarom-e megújítani hitemet?

Félve indultam el az úton, sok-sok kétséggel. Féltem, hogy nem tudom teljesíteni a kívánalmakat, amivel a megújulás jár. Miután kimondtam az igent, a Szentlélek megkezdte munkáját bennem. Kezembe adta a Bibliát, ami csodák forrása lett számomra. Mindenre oda tudtam figyelni, minden lelki problémámra választ, útmutatást találtam benne. Ma már elmondhatom, hogy nem tudnék nélküle élni – s nem is értem, korábban hogyan tudtam.

A nyolchetes szeminárium alatt eljutottam az őszinte bűnbánathoz. Le tudtam tenni életem összes terhét és tiszta szívvel, megbékélten magamba fogadni az Úr Szent Lelkét.

Most már elmondhatom, hogy megtaláltam az Urat! Életem új értelmet nyert, új megvilágításban látom azt. Az Úr velem van a munkámban, velem van a családban, velem örömömben, bánatomban egyaránt. Kisközösségünk hetenkénti talkálkozója új töltést, új békét ad lelkemnek.

Kérem az Urat, hogy minél több ember tapasztalhassa meg a Lélek csodálatos adományát: a hitet, a szeretetet és a békét. Amen.

Győr,1991.április

Marika

Szerkesztői üzenetek

Ősztől tervezzük egy lelki sérüléseket gyógyító szolgálat vezetőképzését a Linn testvérek könyve és videofilmje alapján.

Kérjük, jelentkezzenek azok az elkötelezett keresztények, akik legalább egy éves közösségi életük során hívást éreztek ilyen szolgálat végzésére s ehhez rendelkeznek az irgalmas szeretet és együttérzés karizmájával. A jelentkezés feltételei között szerepel a szilárd keresztény élet (rendszeres ima, szentmise, gyónás, áldozás), nyitottság a Szentlélek működése iránt, érettség (1Tim 3,9 és 1Tim 4,12) és rendezett családi élet.

A szeminárium időtartama nyolc hét, időpontja szerda este 19-21 óra, várható költsége kb. 300 Ft lesz. Helye: Pesi Ferencesek, 1053 Budapest,Ferenciek tere 2. Vidékről jövők szállaslehetőségét – ha nem mennek éjjel haza – nem tudjuk biztosítani, kérjük erről mindenki maga gondoskodjon. Azok jelentkezését várjuk, akik saját közösségeikben továbbadják az elsajátított ismereteket és folytatják a szemináriumon szerzett gyakorlatot.

Katona István

A karizmatikus megújulás felnőttképzésének dinamizmusa

1. Alapvető irányvonal

Amikor a dinamizmus szót halljuk, valami fiatalos lendület, erő, vidám előrehaladás jut eszünkbe. Pontosan ez az értelme a görög eredetinek. Erről beszélt Jézus is mennybemenetele előtt a félelemtől és bizonytalanságtól elgyengült apostoloknak: „erőben (dynamis) fogtok részesülni"(Apcsel 1,4). Jézus tudta, hogy e nélkül az erő nélkül tehetetlenek lennének apostolai. Jézus tudja, hogy e nélkül az erő nélkül tehetetlenek a ma keresztényei. Éppen ezért akarja adni ma nekünk ezt az erőt: hogy ennek segítségével a megváltás erejét kiárasszuk erre a bűntől beteg világra; hogy ezáltal begyógyítsuk a sérüléseket; hogy a szegényeket új életre segítsük (Lk 4,18-19). Azaz folytassuk Jézus küldetését. Fedezzük fel ebben a küldetésben külön-külön saját szerepünket.

Hogy ez mennyire így van, azt igazolja a II.Vatikáni Zsinat is a Lumen Gencium 4-ben: „Pünkösdkor kezdődött el a Szentlélek küldetése, hogy Ő legyen az egyház állandó megszentelője és így a hívőknek – szabad útjuk legyen az Atyához (Ef 2,18)...A Szentlélek az egyházat elvezeti a teljes igazságra (Jn 16,13) s egyesíti közösségben és szolgálatban. Ellátja és irányítja a különféle hierarchikus és karizmatikus adományokkal, fel is ékesíti sajátos gyümölcsökkel (Ef 4,11-12; 1Kor 12,4; Gal 5,22). Az evangélium erejével megfiatalítja az egyházat, szüntelenül megújítja és elvezeti a Vőlegénnyel való tökéletes egyesülésre."

Ha ez az egyházkép áll előttünk, akkor nyilvánvaló lesz a karizmatikus megújulás irányvonala. Mivel az egyház célja, hogy elvezesse az embereket az Atyához a Szentlélek által – Krisztusban, a megújulás dinamizmusa is ebben az alapvető irányvonalban lesz hatékony! Jézus úgy hajtotta végre ezt az Atyától kapott küldetést, hogy az Istenben hívő zsidóknak azt mondta: „...közel van Isten országa.Térjetek meg és higgyetek az üdvösség jóhírében"(Márk 1,15). Ezután Isten szeretetét megtapasztalhatóvá tette a gyógyításokon keresztül, lerontotta a démonok hatalmát, meghalt a kereszten, föltámadt és elküldte a Szentlelket.

A karizmatikus megújulást ez teszi gyökerében katolikussá és egyháziassá, hogy kezdettől fogva komolyan vette Jézus küldetésének (és ezzel együtt az egyház küldetésének) alapvető irányvonalait. Éppen ezért hirdeti a megújulás a keresztségi kegyelem megújításának fontosságát. Ez azt jelenti, hogy minden keresztény hivatott egy felnőttkori, tudatos döntésre Jézus mellett, amellyel elkötelezi magát arra, hogy az evangélium szerint fog élni. A megújulás bátorít, hogy a Szentlélek erejéből ezt mindenki megteheti. Ezzel a megtéréssel válhatunk Isten Országának építő tagjaivá. Mert ahol Isten Országa megszületik, ott Isten hatalma is megnyilvánul. Ezzel a hatalommal képesek leszünk mi is (v.ö.Lk 10,18) elűzni a gonosz lelkeket (akik fokozottabban szeretnének fellépni ott, ahol Isten Országa épülni kezd), és képesek leszünk mások lelki vagy testi gyógyulásában közreműködni (Márk 16,16-18).

2. Engedelmesség és alázat!

Mindezt lehetetlen hosszútávon eredményesen művelni, ha hiányzik az engedelmesség és alázat. A II.Vatikáni Zsinat írja a Lumen Gencium 14.pontjában: „Az egyház közösségébe azok épülnek be teljesen, akik Krisztus Lelkét hordozva magukban, elfogadják az egyház egész rendjét és az üdvösségnek az egyházban létesített minden eszközét; és a hitvallás, a szentségek, az egyházkormányzat és az egyházi közösség kötelékei által...kapcsolódnak össze Krisztussal"

Nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy a Szentlélekben való megújuláshoz szorosan hozzátartozik az egyház elöljáróinak és az egyház rendjének való engedelmesség. Isten hatalmának kiáradásakor az ember olyan, mint egy porszem. De ennek a porszemnek megvan a lehetősége, hogy önmagának tulajdonítsa azt, amit más Valaki rajta keresztül végez. Amikor valaki fölemeli a kezét és azt mondja:„...kelj föl és járj!"(Apcsel 3,6), mindig ott leselkedik az ajtóban a kísértő, és kész beszennyezni a csoda tisztaságát azzal, hogy „milyen nagy vagy", „általad meggyógyult valaki"„te fölötte állsz a többieknek". Ha valaki itt nem határozott és alázattal nem vágja képen a sátánt, akkor elveszett.

Amikor a második isteni személy emberré lett, alárendelte magát egy szegény iparosnak, egy merev vallási gyakorlatnak, sőt bizonyos értelemben (mivel Izrael római tartomány volt) egy pogány császárnak. Aki a Szentlélekben igazán megújult, az új fényben ismeri fel az egyházi tekintély fontosságát; mélyebben érti meg a Szentatya, püspökök, lelkipásztorok tanítását; felfedezi a szentségi élet csodálatos szépségeit. Felismeri, hogy a szentségeken keresztül hogyan lehet találkozni Jézus megbocsátó és ajándékozó jóságával. A szentmise életének egyik erőforrása lesz, melyen hét-

köznap is szívesen részt vesz. A Szentlélek által felismeri a Szűzanyának, Máriának és a szenteknek is a szerepét (Tábor hegy:Lk 9,28-31), akik a mennyei közösségben szüntelenül imádkoznak értünk. A Szűzanyában nemcsak anyát lát, hanem a tanítványi élet példaképét is, aki telve Szentlélekkel, egész életén át hűségesen követte az Atya akaratát.

Így ismerhető fel, hogy az engedelmesség és alázat a legnagyobb segítséget jelentik ahhoz, hogy a Szentlélek adományai ne okozzák vesztünket (Mt 7,21-23), hanem inkább közelebb vigyenek bennünket és másokat is az üdvösséghez (v.ö.Mk 16,15-18).

3. A Szentlélek szeminárium

A karizmatikus megújulás felnőttképzésének egyik leghatékonyabb eszköze a Szentlélek szeminárium, vagy ahogy a nemzetközi életben hívják, a „Life in Spirit" (Élet a Lélekben) szeminárium.

Ahogy a karizmatikus megújulás alapja a Szentlélek erejéből történő, egész szívet átjáró megtérés, úgy azt is állíthatjuk, hogy a megtérés alapja egy jól végzett szeminárium. Már Loyolai Szt.Ignác is felismerte, hogy milyen nagy fontossága van az egyénileg (otthon) végzett lelkigyakorlatnak. A Szemináriumnak két súlypontja van. Egyik a heti egyszeri tanítás, megbeszélés, közös ima – a másik pedig a naponkénti otthoni biblikus elmélkedés és ima. Mivel az első pünkösd a feltámadás utáni 50. napon következett be, a hét hetes szemináriumot úgy lehet tekinteni, mint a föltámadt Jézussal való találkozást és a Szentlélekre való várakozást.

Néhány évvel ezelőtt Magyarországon járt egy szerzetesnővér, aki Ceylon szigetéről jött. Örömmel újságolta, hogy náluk csaknem mindenki benne van a karizmatikus megújulásban. Elmondta, hogy amikor elindult a megújulás, a püspök kinevezett egy papot, hogy az egész országban szervezze meg a szemináriumokat. Így elkerültek minden zavart, egyenetlenséget és néhány év alatt valóban az egész országot átjárta a megújulás. Hasonló módon történt ez Lengyelországban is. A megújulás kezdetén a püspökök szemináriumi vezetőket hívtak külföldről, akik átadták tapasztalataikat a lengyel fiataloknak. Országosan megszervezték a szemináriumokat és néhány év alatt 30 ezer fiatalt újult meg a Lélekben. A komoly, felelősségteljes szervezés és a rendszeres tanítás nagy eredményeket érhet el.

A szeminárium célja az, amit az Efezusi levél ír „Újuljatok meg gondolkodástok szellemében" vagyis lélekben és érzületben, és „öltsétek magatokra az új embert"(Ef 4,22). Az ember igazi énje vágyaiban és alapvető törekvéseiben rejlik. Az eredeti bűn által megsérült az ember belső egysége: „értelme elhomályosult és akarata rosszra hajló lett". Ameddig ebben az állapotban vagyunk, életünket egyre jobban átjárja az uralomvágy, élvezetvágy és a birtoklási vágy (1Jn 2,16) pusztító ereje. Teret kap bennünk a világ és „aki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete"(1Jn 2,15). Ha valaki nem szabadult meg a Szentlélek erejével a hármas bűn bilincséből, az nem tud hasonlóvá válni Jézushoz (Róm 8,29). A Lélek elküldésének célja, hogy az Atya az Ő szent Fiához tegyen hasonlóvá bennünket. Jóllehet halálunkig hordozzuk az áteredő bűn sebét (ami megmutatkozik természetünk és akaratunk lázadásában is), mégis Jézus kereszthalálának érdeme alapján a Szentlélek újjáteremti szívünket és eszközei lehetünk Isten kegyelmeinek. A szeminárium erre a belső változásra készít fel és ennek ad teret. Jóllehet, vannak a Léleknek rendkívüli ajándékai, amikor valaki pillanatok alatt megtér (vö.Edith Stein, Frossard,stb.), de ami rendkívüli, azt nem szabad összetéveszteni az általánossal és azt mondani, hogy a Lélek mindig úgy működik. Az ember életében az időtényezőnek fontos szerepe van. A komoly, felelősségteljes felkészülés olyan érlelődési folyamat, amit mindig hangsúlyozni kell. A szeminárium bevezetést ad a Lélek mélyebb megtapasztalásához és elindítja bennünk azt a folyamatot, hogy egészen alárendeljük magunkat Jézus Krisztusnak.

4. A szeminárium alaptémái és fajtái

A szemináriumok alaptémái általában a következők:„Isten szeretete";„Jézus a Szabadító";„Jézus életed Ura";„tanítványság";„Isten ajándékának, a Szentléleknek elfogadása";„keresztség a Szentlélekben";„növekedés a krisztusi testben";„tanúim lesztek". Az afrikai szeminárium – melyet Ghanaban Siewers atya nagy eredménnyel használt – ajánlja, hogy három alkalommal ünnepeljük meg szentmise keretében a Krisztussal való döntő találkozások eseményét. Vagyis a kiengesztelődést (a harmadik szeminárium alkalmával), a Lélek-áradást (az ötödik szeminárium alkalmával) végül a küldetést (hetedik szeminárium). A pap vezető mellett – szükség esetén lehet világi is a vezető, kivéve a szentmisék és a gyóntatások alkalmait – két-három munkatárs (asszisztens) is van, akik segítenek a tanítás gyakorlati alkalmazásában, imában, énekben, közösségi légkör kialakításában, agape megrendezésében. Az afrikai szemináriumban különösen nagy élményt jelent, amikor az utolsó találkozás alkalmával a szentmise végén a miséző pap minden résztvevőnek kezébe ad egy égő gyertyát – mondván, hogy vidd Krisztus világosságát a világba és nyelvére helyez egy csipet sót – mondván, hogy légy a világ sója, s kezébe ad egy evangéliumot – mondván, hogy hirdesd az igét és tégy tanúságot Krisztusról.

A szeminárium ráhangolja a résztvevők szívét arra, hogy megnyíljanak a testvérek előtt és átéljék a krisztusi közösséget a Szentlélekben. Sokaknak ez az első tapasztalata az egyházról, mint lelki közösségről és a Szentlélek működésének teréről. Ezenkívül megtapasztalást ad a spontán ima mélységéről és bevezet a bibliai elmélkedés gyakorlatába.

Boldog, örömteli felismerést ad arról, hogy Jézus „él, itt van közöttünk". Lelki látáshoz segít, hogy a Bibliát hogyan lehet Isten élő igéjeként olvasni. Végül megtapasztalást ad a karizmák születéséről és működéséről. A tanításban tiszta képet ad a kegyelem és erőfeszítés összefüggéseiről. Arról, hogy a lelki növekedéshez az önmegtagadás, a rendszeres imaélet, elhatározásaink betartása elengedhetetlen.

Ismerünk bevezető és elmélyítő szemináriumokat, attól függően, hogy a résztvevők kezdeti fokon állnake vagy pedig már túl vannak a Krisztus melletti döntésen és elkötelezettségen. A legtöbb szemináriumhoz két könyvet írtak: egy munkakönyvet a résztvevők részére és egyet a vezetők részére. A legelterjedtebb bevezető szeminárium az amerikai „Hogyan találhatsz új életet a Lélekben?" és a missziós Siewers atya afrikai szemináriuma. Ezenkívül van német, osztrák, angol, francia és olasz, melyek kéziratban magyar nyelven is elérhetők. Mindegyiknek a címe (általában) „Élet a Lélekben". Csak a szerző nevéről lehet felismerni, hogy melyik ország karizmatikus közösségében született a szeminárium.

5. A szeminárium hasznossága

Összefoglalva a fent említett értékeket, röviden még hozzá szeretném tenni, hogy a résztvevők itt részesülnek a keresztény alapélményben. Megtapasztalják azt, hogyha megújulnak bennük a beavató szentségek: a keresztség (ezzel együtt a bűbnánat), az oltáriszentség és a bérmálás – akkor ennek újjáteremtő ereje van. Ez volt az első keresztények tapasztalata is: a megtérésben felismerték Istent mint Atyát, aki Lelkének ajándékával a legmélyebb közösségbe vonta őket. Ennek a közösségnek a megnyilvánulásai voltak: belsőleg az újjáteremtett szív, külsőleg pedig Isten gyógyító szeretetének megjelenése. A karizmatikus megújulás ebbe a mély egyházi irányvonalba illeszkedik bele és ebben szeretne megmaradni a Szentatya és püspökeink vezetésével.

++++++

Tanúságtétel

Nem tudtam

„Köszönöm Jézus, hogy Veled élhetek, kezedbe rakhatom az életemet."
/Részlet a Nélküled Uram c. énekből/

Jelentkeztem az Élet a Lélekben szemináriumra, mert gyöngéd hívást éreztem s ígéretet arra, hogy életemet közelebb vigyem az Úrhoz, hogy az az Ő segítségével evangéliumibbá váljon.

Azt gondoltam, így majd biztosabb lesz a hitem, világosabban fogok látni az Úrban s jobban együtt tölthetem napjaimat Vele.

Nem tudtam még, mi az, hogy karizma.

Nem tudtam, mi az, hogy karizmatikus keresztény. Úgy vélem, hogy az Úr áldását sok tettemre elnyerő, saját akaratomból elhatározott és magam által irányított keresztény életet vártam.

Nem tudtam, hogy megtérésem óta még csak a világot láttam másként.

Nem tudtam, hogy a Szentlélekben való megkeresztelkedés Isten életének fog részesévé tenni.

Nem tudtam, hogy a Lélek saját magát, Isten legnagyobb titkát, a Szentháromságot akarja közölni velem.

Nem tudtam, hogy a csoda mindennapivá válik számomra.

Nem tudtam, hogy Isten önzetlen ajándékozó szeretetében egyik napról a másikra megismerteti velem, melyek isteni bőkezűségével gazdagon osztogatott karizmái.

Nem tudtam, hogy szívemben világosítja meg, mit jelent a gyógyítás, a szabadítás, az ismeret, a tanítás, a megkülönböztetés, a prófécia, a nyelveken szólás karizmája.

Nem tudtam, hogy úgy fogom érezni: míg a Lelket nem ismertem, az Országot sem ismertem. Fekete-fehérnek láttam azt, ami azóta lüktető színekkel telt meg.

Nem tudtam, hogy szívemben fel fog hangzani: „Tégy engem szívedre pecsétnek, tégy engem pecsétnek karodra!"

Nem tudtam, hogy bensőmet megrázza a Lélek, s addigi életteremet szűknek fogom találni.

Nem tudtam, hogy már nem tudok maradéktalanul megelégedett és boldog lenni az addig megélt módon.

Nem tudtam, hogy a Lélek közösségbe hív, sőt közösségi életre sürget. Hogy ellenállhatatlanul sürget Isten jelenlétében élni, Őt dicsőíteni, Neki mindenért hálát adni, Neki mindent átadni – hogy Ő cselekedhessen bennem és általam, s hogy ne én éljek, hanem Krisztus éljen énbennem.

Tudtam, hogy Jézus önmagát adta értem a kereszten.

Nem tudtam, hogy a Lélek ugyanezt kéri Érte tőlem.

Uram nem tudtam, hogy Te mindent elkérsz, hogy a Mindent adhasd nekem.

Uram, Te majd megmutatod, mindezt hogyan akarod megvalósítani életemben. Te majd kézenfogva vezetsz, lépésről-lépésre, félelmeimet elvéve, bensőmet az Atya szerető gondoskodásával lecsendesítve. Te majd feltárod a kellő időben, hogy a mindezen élmények okozta „józan részegségemet" hogyan illeszted napjaimba – avagy életemet hogyan illeszted a Lélek mámorossá tevő isteni életébe. Áldott légy Uram, hogy Te mindezt örömben és békességben megcselekszed bennem. Dicsőség Neked Uram! Amen

Azt kérded: mit adott nekem a Lélek szeminárium?
Az élő Istent adta, aki a Lélek maga.(2Kor 3,17)

Testvéred Krisztusban:

Zsuzsa

A Szentlélekben megújult ember

Részlet a New American Catechism c. hittankönyvből

I. Mi történik, amikor az ember befogadja Krisztus Lelkét?

Amikor az ember befogadja Krisztus Lelkét,Isten az élet teljesen új útjára vezeti őt, mely képessé teszi arra, hogy osztozzon Isten saját életében; élő egységbe kapcsolódik az Atyával és a Fiúval, melyet még a halál sem törhet szét.

A Szentírás ezt az eseményt így írja le: „Aki szeret engem, az megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni."(Jn 14,23)

A II.Vatikáni Zsinat okmányai szerint „... minden kereszténynek, bárhol él is, élete példájával és a beszéd tanúságtételével úgy kell megmutatnia a keresztségben magára öltött új embert és a bérmálásban elnyert Szentlélek erejét, hogy aki csak látja jócselekedeteit, dicsőítse az Atyát (vö.Mt 5,16), és jobban megértse, mi az élet valódi értelme és milyen egyetemes az emberek közössége." (Határozat az egyház missziós tevékenységéről, 11.)

A Szentháromság mindegyik személye részt vesz az emberek megszentelésének nagy munkájában a kegyelmek adományozásával. A kegyelem közvetítést főként a Szentléleknek tulajdonítjuk, mert ez a szeretet cselekedete, és a Szentlélek az Atya és a Fiú szeretetének lelke. A Lélek kegyelmi ajándékokon keresztül szenteli meg az ember lelkét. Szt.Pál mondja, hogy „...Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által."(Róm 5,5) A Lélek isteni életminőséget hoz az ember életébe s mindazt, amit Isten tesz. Ennek olyan mély a hatása, hogy ilyenkor azt mondjuk: az ember a kegyelem állapotában él. Szt.Pál mondja: „...az irgalmasságában gazdag Isten azzal mutatta meg nagy szeretetét irántunk, hogy, bár bűneink miatt holtak voltunk, Krisztussal életre keltett minket...kegyelméből üdvözültetek a hit által, s ez nem a magatok érdeme, hanem Isten ajándéka. Nem tetteiteknek köszönhetitek, hogy senki se dicsekedhessék."(Ef 2,4-9)

A kegyelem Istennek saját magából való ajándéka. Jézus mondta:„Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni."(Jn 14,23)Istennek ebből az önmagából való ajándékából fakad a mi életünk Istenben – a kegyelemben való élet.

II. Hogyan szenteli meg a bennünk lakozó Szentlélek a lelket?

A bennünk lakozó Szentlélek – reményt és bátorságot ad az embernek; – meggyógyítja lelki gyengeségeinket; – képessé tesz arra, hogy uralkodjunk indulatainkon és önzésünkön; – arra ösztönöz, hogy a jót kövessük és fejlődjünk az olyan erényekben, mint az irgalmasság és türelem; – az imádságot lehetségessé és hatékonnyá teszi.

A Szentírás szerint „A Lélek gyümölcsei..: szeretet,öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség,(szerénység), önmegtartóztatás, (tisztaság). Ezek ellen nincs törvény."(Gal 5,22-23)

A II.Vatikáni Zsinat okmányai szerint „...Ehhez a hithez szükséges az Isten megelőző, segítő kegyelme és a Szentlélek benső segítsége, hogy ő indítsa az ember szívét, és fordítsa Isten felé, nyissa meg az értelem szemét, és adja meg mindenkinek az 'igazság elfogadásának és hitének édességét.'(I.Vat.Zs.) A Szentlélek folyton tökéletesíti hitünket adományai által, hogy egyre mélyebben megértsük a kinyilatkoztatást."(Dogmatikai konstitúció az isteni kinyilatkoztatásról,5)

(1) A megszentelő kegyelem Isten ajándéka felénk; ez szentté és Istennek tetszővé teszi lelkünket. A Szentlélek a kegyelem révén az éltető erőt adja nekünk: a hitet, a reményt és a szeretetet. A Lélek sokféleképpen jön az emberhez. Először is hitben és hitből.

Hit az is, ami akkor történik az emberrel, mikor igazán meghallja Isten szavát. Ez ingyen adott ajándék, amellyel a Szentlélek képessé teszi az embert az Ige teljes befogadására valamint önmaga és élete átadására az Atyának. Szt.Pál írja, hogy:„Ha száddal vallod, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy Isten föltámasztotta őt halottaiból, üdvözülsz.A szívbeli hit ugyanis megigazulásra, a szóbeli megvallás az üdvösségre szolgál."(Róm 10,9-10) A hit csakis azáltal lehetséges, hogy Isten szabadon közli Igéjét az emberrel s ugyanakkor megnyitja az ember értelmét és szívét az Ő jelentlétére és szeretetére. Jézus mondta:„...Senki sem tud hozzám jönni, ha az Atya, aki küldött engem, nem vonzza. Én föltámasztom őt az utolsó napon."(Jn 6,44) A hit hatása valami olyasmi, amit megigazulásnak neveznek. Ez azt jelenti, hogy a hit kihozza az embert Istentől való elszigeteltségéből és közösségbe kapcsolja Vele és embertársaival Krisztusban. Szt.Pál írja:„...Kegyelme jóvoltából...ingyen történik megigazulásuk Jézus Krisztus megváltása által. Őt adta oda az Isten véres engesztelő áldozatul a hit által..."(Róm 3,23-25)

A remény az arra való ráeszmélés, hogy Isten gondot visel ránk és mi számíthatunk Őrá. Ez a hitnek azon oldala, amely képessé tesz arra, hogy meglássuk a jót a gonosz ellenére és várjuk az örök életet a halállal szemben. „Ha Isten velünk, ki ellenünk? Ő tulajdon Fiát sem kímélte, hanem odaadta mindnyájunkért: Ho-

gyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?"(Róm 8,31-32) Az ember remélhet, mert Jézus Krisztusban Isten örök szövetséget kötött velünk és soha nem hagy el minket, ha egységben maradunk vele.

Az irgalom Isten és embertársaink szeretete, hisz ők is Istenhez tartoznak. Ahogy Szt.János mondja:„Istent sohasem látta senki. Ha szeretjük egymást, Isten bennünk él és szeretete tökéletes lesz bennünk. Abból ismerjük föl, hogy benne élünk és ő mibennünk, hogy saját Lelkéből adott nekünk."(1Ján.4,12-13) Ez a fajta szeretet azért lehetséges, mert Isten saját szeretetét adta nekünk. A Szentlélek jelenléte bennünk azt jelenti: képesek vagyunk Isten szeretetével szeretni, még ellenségeinket is, ha így szeretünk.

(2) A bennünk lakozó Szentlélek meggyógyítja lelkünk gyöngeségeit. A Szentlélek nemcsak a megszentelő kegyelmet adja nekünk, Isten életét a mi életünkben, hanem a segítő kegyelmet is – azt a természetfölötti segítséget, amely megvilágosítja gondolatainkat és megerősíti akaratunkat, hogy a jót tegyük és kerüljük a rosszat.

(3) A világ sátáni személyei, helyei és dolgai bűnbe vihetnek minket. Testi hajlamaink is olyan, keresztényekhez méltatlan dolgokra csábítanak bennünket, mint az erkölcstelenség, lazaság, falánkság, harag, kapzsiság, önzés, büszkeség és felebarátunk szükségleteinek figyelmen kívül hagyása. Szükségünk van a Szentlélek segítségére, hogy jó keresztény életre vezessen bennünket. Ő azt a segítséget adja nekünk kegyelmeivel, amire akkor valóban szükségünk van. S ez képessé tesz minket arra, hogy uralkodjunk indulatainkon és önzésünkön.

(4) Csak a Szentlélek vezetését követve és a tőle kapott kegyelem segítségével osztozhatunk továbbra is Isten életében a megszentelő kegyelem által és élhetünk az Ő gyermekeiként; csak így lehetünk szoros egységben az egész Szentháromsággal a szeretet, és az erények gyakorlásában való állhatatosság révén.

(5) Az ima kapcsolattartás az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel. Az imában az ember Isten felé fordul és hallgatja Igéjét. Ha megőrzi magában az isteni Igét s az gyökeret ver benne, úgy megtanul válaszolni Istennek a saját szavaival. A Szentlélek az, aki képessé tesz minket az Istennel való párbeszédre kegyelmei és indításai által.

Végezetül a megszentelő kegyelmen és a hit, remény és irgalom hozzá kapcsolódó ajándékain keresztül, és a segítő kegyelem révén, ami segít elrendezni gondolatainkat és támogat jóvá válásunkban – mi megszentelődünk a bennünk lakozó Szentlélek által.

A Szentlélek legnagyobb tisztelője

Abellini Mirjam OCD (kármelita nővér – 1846-78)
II. János Pál pápa 1983. nov. 13.-án boldoggá avatta

Bauardy Mirjam a stigmatizált vezeklő karmelita nővér a Szentlélek követe volt a múlt században. A csaknem analfabéta arab leány, akit rendje képtelen megtanítani a kórus imára, éli át a Szentháromság harmadik Személyének fölfoghatatlanul boldogító valóságát.

Aki elolvassa azokat az imákat, melyek elragadtatott lelkéből a Szentlélekisten felé törnek, átérzi, hogy a teremtetlen szeretet iránt milyen tűz égett a lelkében. Aki végigszemléli a gonoszlélekkel való küzdelmeit, az átéli, hogy ez az alulról feltörő tűz a szenvedéseknek milyen poklával égethette. Élete a két tűz között haladt, az örök szeretet felé. Mirjam kevés szót tudott franciául, elragadtatásaiban folyékonyan beszélt ezen a nyelven. A paui zárdában élt. „Isten minden – mondogatta gyakran mosolyogva Mirjam – egyedül Isten teremt és ne állj meg a teremtett dolgoknál. Isten egyedül minden, a teremtmény önmagától semmi." „Az elfelejtett Isten" hallatja szavát, aki maga az Istenség szeretete, mintha újból tűzzel akarná megkeresztelni a világot és ehhez mintegy hatalmas tömegmozgalom alakjában akarná előkészíteni az embereket. Ez a mozgalom a szentmiséből indul ki. Mirjam a következőket hallotta az Úrtól:

1. „Ha engem keresni és követni akarsz, hívjad segítségül a Szentlelket, aki tanítványaimat megvilágosította. Bizony, bizony mondom nektek, aki segítségül hívja a Szentlelket, az keresni fog engem és meg is talál."

2. „Aki segítségül hívja a Szentlelket, annak érzékeny lesz a lelkiismerete, mint a mezők virága."

3. „Ha a családapa, vagy családanya hívja segítségül a Szentlelket, békesség költözik a családba."

4. „Akik segítségül hívják a Szentlelket, azok békességet éreznek szívük mélyén, mind ezen, mind a másvilágon."

5. „Akik életükben a Szentlélekhez imádkoztak és tisztelték Őt, azoknak haláluk óráján világosságuk lesz és békességben fognak elpihenni."

6. „Aki a Szentlelket segítségül hívja, nem fog tévedésben meghalni, akár kolostorban, akár világban éljen is."

7. „A papok, akik a Szentlélek tiszteletét terjesztik, a Szentlélek különös segítségét élvezik, ha a hívekhez szólnak." (Ezen kinyilatoztatások napja 1873.május 18.)

Mirjam gyakori imája volt:

„Szentlélekisten világosíts meg engem, mit kell tennem, hogy Jézust megtaláljam. Az apostolok tudatlanok voltak, mert Jézus közelében éltek ugyan, mégsem értették meg Őt. Én is Jézus házában lakom, de nem vagyok képes Őt megérteni. A legkisebb dolog megzavar, bátortalanná tesz. Nagyon érzékeny vagyok és nem elég nagylelkű, hogy áldozatot hozzak érte. Ó Szentlélek, mikor azonban Te leszálltál az apostolokra, teljesen átalakítottad őket. Már nem voltak gyávák, mint azelőtt, a belőled áradó erő megújította őket és áldozatosakká lettek. Általad ismerték meg Jézust, jobban, mint amikor még vele együtt voltak. Ó jöjj világosság és béke forrása, mert éhezem, mert szomjazom utánad. Vak vagyok, gyógyíts meg engem..."

„Te tanítasz meg bennünket Jézust megismerni, jöjj én Vigasztalóm, én Örömöm, én Békességem, Erősségem, Világosságom, jöjj! Jézus azt mondta, hogy a tudatlanokhoz akarsz jönni, de én vagyok a tudatlanok között az első. Nem kérek tőled más tudást, más bölcsességet, csak azt, hogy Jézust megtaláljam és soha el ne veszítsem."

„Ó Szentlélekisten, szentelj meg engem, Isten iránti szeretet, emessz meg engem, az igazság útján vezérelj engem, Mária jó anyám, tekints kegyesen rám és Jézusoddal álj meg engem. Minden csalódástól és veszélytől, minden bűntől őrizz meg engem."

(Pápai enciklikák 1895.V.5. Provida Matris 1897.V.9. Divinum illud munus.)

*****

Megújuló imaélet II.

(Carlo Carretto alapján)

Hétfő

A Szűzanya az én testvérem.„Boldog vagy, mert hittél." Mária bátorságára van szükség ahhoz, hogy olyan dolgokban, amelyek felülmúlják az ember képzeletét, hinni tudjunk. Természetes egyszerűséggel engedd, hogy hasson rád Mária bátorsága és hite. Azután próbálj imádkozni.

- Reggeli dicséret: Zsolt 8; Zsolt 13; Kiv 15,1-20 - Vesperás: Zsolt 4; Zsolt 11; 1Sám 2,1-11 Szentírási olvasmány: Ter 1; Iz 59; Jn 1

Kedd

A megtestesülés hírüladása mindenekelőtt azt jelenti, hogy Isten belépett az életünkbe. Ő a „Velünk az Isten /Emmanuel/". A hírüladás egyúttal hivatást, fölhívást, meghívást is jelent, hogy kezdjük el a mi saját exodusunkat, hogy menjünk a szabadulás felé. Mária megtanít minket a hitben való bátorságra és erőre.

- Reggeli dicséret: Zsolt 16; Zsolt 18; MTörv 32,1-43 - Vesperás: Zsolt 17; Zsolt 19; Lk 1,46-55 - Szentírási olvasmány: Kiv 17; Kol 1-4; Lk 1

Szerda

Én Istenem, én Gyermekem! – Isten születése Máriában és Isten születése a mi valóságunkban. A végtelen közelivé válik. Ahol aggodalom volt, oda betér a bizalom, a bensőséges meghittség. A legnagyobb, amit ember Istennek mondhat: „Gyermekem". Ez azt jelenti, hogy volt bátorságunk, hogy a hitben megszüljük Őt.

- Reggeli dicséret: Zsolt 23; Zsolt 26; Jón 2,3-10 - Vesperás: Zsolt 25; Zsolt 24; Lk 1,46-55 Szentírási olvasmány: Iz 35; Jn 13; Lk 2

Csütörtök

Elmélkedj ma arról, hogy Isten vállalta a gyöngeséget, „lemondott" mindenhatóságáról, hogy belépjen a történelembe és vállalja ezt annak minden következményével együtt. Jézus elfogadja a történelem zűrzavarát, hogy megmenthesse az emberiséget. Isten akarata az emberi hatalom túlkapásai ellenére, sőt azokon keresztül is teljesül.

- Reggeli dicséret: Zsolt 28; Zsolt 30; Hab 3 Vesperás: Zsolt 29; Zsolt 31; Dán 3,52-90 Szentírási olvasmány: Jer 9; Oz 2; Lk 15

A rózsafüzér egyáltalán nem az a szóvirágos, haszontalan ima, amint egyesek gondolják. Sok ember, aki az imádság útján messze előrehaladott, a rózsafüzérben a legegyszerűbb formáját találja annak, hogy az imát konkrét módon átélje és, hogy hosszabb ideig kitartson benne. Aki ezt az imamódot szereti, az szemlélődő ember vagy úton van, hogy azzá váljék.

Péntek (Jézus halála)

Ez az elmélkedés alapvető ahhoz, hogy megértsük Jézust, egészen belső életének legmélyéig. Fedezzük fel Isten szenvedő szolgájának arcát, Akinek képét Izaiás vázolta fel, és amelyet Krisztus megvalósított. Jézusnak ezt a magatartását megérteni vagy nem megérteni egyet jelent azzal, hogy az örömhírt befogadjuk-e vagy sem.

- Reggeli dicséret: Zsolt 22; Zsolt 51; Lk 1,68-79 - Vesperás: Zsolt 55; Zsolt 57; Iz 49,1-6 Szentírási olvasmány: Jer 14-15; Iz 53; Jn 18-19

Szombat (Názáret)

A Názáretről való elmélkedés áll a legközelebb a te életedhez. Názáret az a mód, ahogyan a hit hatása alatt ezen a földön élhetünk. Názáret azt jelenti, hogy Isten velünk van, azt jelenti, hogy átistenülnek az olyan egy-

szerű dolgok, mint a munka és az emberi kapcsolatok. Jelenti az imát reggeltől esteig. Gondolj arra, hogy a mai nap alapvetően fontos.

- Reggeli dicséret: Zsolt 33,7; Zsolt 37; Kol 2,6-11 - Vesperás: Zsolt 34; Zsolt 39; Sirák 42,15-43; 33 - Szentírási olvasmány: Ef 1-6; Lk 4

Vasárnap (Jézus föltámadt)

Mit jelent számodra az, hogy Krisztus föltámadt a halálból? Mária feleletet ad. Hagyjunk magunk mögött minden érzelgősséget és önfejűséget és vessük bele magunkat határozottan a hit, remény és szeretet dinamikájába. Ezek szolgáltatják az igazi alapot, amelyen napról napra megvalósulhat Jézus föltámadása.

- Reggeli dicséret: Zsolt 62; Zsolt 68; Ez 37,1-15 - Vesperás: Zsolt 66; Zsolt 84; Jel 5,1-13 Szentírási olvasmány: Jón 1-4; Jel 21-22; Lk 24

Szentlélek rózsafüzér

(magánhasználatra)

1. Aki a Szentlélektől fogantatott (Lk 1,35)
2. Akire kiáradt a Szentlélek a Jordánnál (Lk 3,22)
3. Akit „ a Lélek a pusztába vezetett "(Lk 4,2)
4. Aki elküldte Szetlelkét az apostoloknak (Apcsel 2,4)
5. Aki elküldi Szentlelkét a hívő embernek (Apcsel 10,44-45)

Kivonat a XIII. Leo pápa által engedélyezett Szentlélek ájtatosságból

Különféle magatartások a Szentlélekkel szemben

(folytatás az előző számból)

A/ A világító Lélek bevilágít a lélekbe, hogy az felismerje az igazságot: a részleges igazságokat mint a felfelé, az Igazság-teljesség felé utalókat /minden igazság, amit akár a spontán ész, akár a tudomány tár fel, részesedés az Igazság-teljességből, s ezért arra is utal és afelé hívogat/, és felismerje magát ezt az isteni Teljességet is.

Ilyen igazság-élményről számol be a hippói szent püspök: „Az igazság szinte erőszakkal tört be szemembe" /Vallom.IV.15,1/, „ó örök igazság! ... rámhullottak hatalmas sugaraid, s le kellett sütnöm gyenge szememet" /u.o.VII.10,2/, „megtaláltam ingatag értelmem felett a változatlan és örök és igazi örökigazságot... eljutottam ahhoz, aki Van, tekintetem egy reszkető rápillantásában" /u.o.VII.17,2-3/. Az igazságnak mint végső önértéknek meglátásáról tanúskodik Szent Tamás ama megállapítása is, hogy „az igazság az egész mindenség végső célja" /Summa contra Gentiles I.1./, és hogy „az egész ember és minden emberi cselekedet és vágy végcélja: megismerni az ősigazságot" /u.o.III.25/.

A Szenlélek megvilágosítja az elmét, hogy felismerje az istenség legmélyebb titkát, az isteni Háromszemélyűséget, s az isteni személyeket külön-külön, sajátosságaik szerint. Azért kérjük Őtőle: „Add, hogy Általad tudjuk meg az Atyát és ismerjük meg a Fiút, s higgyük, hogy Te mindkettőjük Lelke vagy:

Per te sciamus da Patrem, Noscamus atque Filium, Te utriusque Spiritum, Credamus omni tempore."

/Pünkösdi himnusz/

Megvilágosítja továbbá a Lélek az embert, hogy felismerje a „hegyre épült várost" /Mt 5,14/, amely az Isten-építette igazság-intézmény, s hogy felismerje Azt, akiben „testileg lakozik az istenség egész teljessége" /Kol 2,9/ – tehát az igazság teljessége is. S meglátatja a megvilágosító Lélek minden teremtett és minden ember-alkotta jóban és szépben a teremtetlen Jó és Szép átsugárzását – még jobban is, mint ahogy a legkedvesebb személy sugárzik át minden más személyen:

„Minden asszony mögött te állsz... Szépségeddel te sütsz át rajtuk."

/Illyés Gyula:Levél/

Igen, de „a beteg szem gyűlöli a fényt, mely az egészségesnek kedves" /Vallom.VII.16,1/, s a szem-záró gőg is megteszi a magáét: „gőgösen felfújt arcom elzárta szememet" /u.o.VII.7,3/

Ó, Fényhozó Lélek, „gyógyítsd meg szememet, hogy világosságodban örömem teljen!" /u.o.XI.31,1/.

B/ A Lélek tüzet is gyújt bennünk, amikor kiárasztja belénk a felülről eredő és felfelé húzó szeretetet: „A nekünk adott Szentlélek kiárasztotta szívünkbe az istenszeretetet" /Róm.5,5/. Ez a szeretet arra képesít, hogy minden szerető-képességünkkel, egész lényünkkel /így kívánja az első parancs: „teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből" – Mk 12,29/ odaforduljunk a szeretetre legméltóbb jóhoz, a legfőbb gyönyörűségünket, örömünket Benne találjuk és Őfelé ujjongjunk / ezek a szeretet közvetlen meg-

nyilvánulásai/ s minden mást Őbenne szeressünk /mint Tőle való részesedést, melyben a Jó-teljesség mintegy elaprózódva, töredékesen jelenik meg/.

Ezt a szeretet-tüzet is – és a fény kioltásához hasonló értelemben a tűzgyújtó Lelket is – ki lehet oltani. Hogyan? A határtalan jóra tárulónak teremtett szív belefojtásával a határos jóba, a teremtményekben felizzó jó-Szikrák – töredék, rész-jók –olyan szeretésével, mely kizárja a legjobb Jó szeretését /kizárja az olyan szeretés, mely kiköt a közbeeső jónál – a közbülső célnál –, mintha az volna a célok-Célja, a „minden jó Jója" – Szt.Ágoston szava: „omnis boni bonum"/. Kioltja a Lelket az , aki számára a véges-hír, vagyon, dicsőség, hatalom, élvezet, embertárs – jelenti a betölteni hivatott bőséget, a Végtelen pedig az üreset, az ínséget /holott az igazi értékelés szerint „ínség nekem

minden bőség, ami nem az én Istenem." – Vallom.XIII.8,2/, és aki hajszolja – koldulja az emberek szeretetét, de fut a magát kínáló végtelen Szeretet elől /aki pedig kínáló szeretetével sarkában van az előle futónak." – u.o.IV.4,1/.

Sokféleképp lehet kioltani a Lelket. „A Lelket ki ne oltsátok!"

De a kioltott Lélek ki is gyulladhat újra, kigyullad, ha a szeretet újból fellángol a szívben a szeretetre Legméltóbb iránt – rendszerint egy-egy fájó élmény, keserű csalódás után. /Ilyen kigyulladás volt pl. annak a szívében, aki egy túlontúl szeretett személy halálán kijózanodva ráébredt arra, hogy mit mulasztott s kit kellett volna legjobban szeretnie:

„Siratom elmúlt éveim, mikor csak halandó dolgok gyönyörét akartam, s holott szárnyam volt, nem szálltam magasban."

Petrarca: Dalok XLV./ford.Sárközi/

Aki nem oltja ki a Lelket, az fényszóró szemű lesz: lát és láttat egyszerre / az ilyenre áll: „tested világa a szemed, ha szemed ép, egész tested világos lesz...mintha villám fénye világosítaná meg". – Lk 11,34/, szíve pedig kohó lesz, mely izzik és hőt lövel /hasonlóan, mint ahogy a „fornax ardens caritatis: a szeretet lángoló kohója"/.

Aki nem oltja ki a Lelket, annak ez a Lélek mint Világosság megmutatja az Utat, mely egyenest visz az Igazság és az Élet felé / mind a három egy. Abban, aki „az Út, az Igazság és az Élet", – Jn 14,6/ mint szeretet-Tűz pedig előízt ad a végső örömből és gyönyörűségből:

„Az élet útját mutasd meg nékem s az örömök teljességét Véled, s jobbodon örök lesz gyönyörűségem."

/Zsolt 15,11/

Ezek a gondolatok a Szűzanyára is alkalmazhatók a Rózsafüzérben. Ő sose állt ellen a Szentléleknek, sose szomorította meg Őt, sose oltotta ki. Engedte magát tökéletesen megragadni, átölelni, birtokba venni, megszállni. Ő sose élt a teremtmény bűvöletében, hanem mindig a Legjobbtól elbűvölten. Mindig csak megörvendeztetője volt a Szentléleknek: az örömbe elmerülve, az örömtől megittasultan.

NN.

„Az Egyház történetének döntő fontosságú pontján vagyunk. Az 'ellenség' tudja, hogy nincs sok idô hátra, és igyekszik megtámadni minden keresztény családot, egyházat és szervezetet. Isten arra választott ki bennünket, hogy a föld sói legyünk. Teljesítsük a kötelességünket - vagy figyelmen kívül hagyjuk az idők jeleit?

Nincs még késő elkezdeni az imádkozó életet. Megújulást akarsz? Soha nem volt, és ma sincs rövidített út a megújuláshoz! A megújulás egyetlen kulcsa az ima! Ezt nekünk kell elkezdenünk! Engedd, hogy a Szentlélek lángra lobbantsa benned a hitet! Engedd, hogy a szikra átcsapjon az egész közösségedre, hogy végül tűz nye nyelje el az egész városodat és nemzetedet! Kezdődjön el most! Mert ha nem most, akkor mikor? És ha nem te, akkor ki? És ha nem itt, akkor hol?"

/P.Y.C./

+++++++

Cantalamessa: L'Obbedienza c. könyvéhez olasz fordítót keresünk, aki Isten dicsőségére vállalná a 80 oldal lefordítását. Szerk.

+++++++



Így szól a Szent, az Igaz, akinél Dávid kulcsa van: Nézd, nyitott ajtót biztam rád... (Jel 3,7-8)

A rózsafüzér-imádság egy titokzatos, jelképes **kulcs.** A legegyszerűbb kulcs is nélkülözhetetlen. Csak **kulcs** nyitja ki a **zárt ajtót** és csak általa léphetünk be otthonunk „belső" terébe. Minden ember **belső világa** gyönyörű **várkastély:** telve titkokkal, meglepetésekkel, tiszta fényekkel, csodás szépséggel, csenddel, békével és örvendező, boldog énekkel. Sajnos sokan (ezren és millióan) sohasem léphetnek be oda, mert elvették tőlük a kulcsot vagy elveszítették. Mária, az Egyház Anyja a **titkok kulcsát** nyújtja nekünk, amikor a rózsafüzér által elmélkedő-szemlélődő **imádságra tanít.** *Isten országa bennetek* van! (Lk 17,21) Életünk megkezdett **örök élet.** A Szentírás és az imádság által tárulnak föl előttünk a mennyek országának **titkai.**

Dr. Kákonyi Asztrik ofm

Steve Clark

Az újra felfedezett engedelmesség

Ez az elhanyagolt erény a kegyelem által megújul – állítja egy új könyv

Korunkban az engedelmesség nem különösebben megbecsült erény, ezért aztán gyakran nem is gondolunk rá. Raniero Cantalamessa atya azonban ráirányítja figyelmünket nemrégen megjelent könyvében, az „Engedelmesség"-ben, és az egyházat az engedelmességben való megújulásra hívja. Cantalamessa atya kapucinus szerzetes, aki a Milánói Katolikus Egyetem történelem professzora, a karizmatikus megújulás találkozóiról Európe-szerte jól ismert szónok és előadó. De talán még jobban ismert mint a „pápai udvar hitszónoka". Engedelmességről szóló üzenetét a mai korhoz intézett igének tekinti.

Olyan korban élünk, amikor az engedelmességet sokan csak a szabadság gyakorlásának szükséges korlátozásaként viselik el. Nekünk felnőtteknek engedelmeskednünk kell a törvényeknek, hogy ne sértsük egymást. Nekünk keresztény felnőtteknek engedelmeskednünk kell Isten törvényeinek, nagyjából ugyanezen ok miatt. Az engedelmesség valami olyasmi, mint a közlekedési szabályok tiszteletben tartása: Megvédi életünket, mialatt az óhajtott irányban haladunk.

A mai gondolkodásmód a személyes engedelmességet csak a gyermekhez kapcsolja. Sőt a felnőttek akaratának érvényesítését is csak azáltal tartja igazolhatónak, hogy a gyermekek még nem egészen képesek életük irányítására. Ebből arra következtethetünk, hogy ez a fajta gondolkodás azt állítja: minél hamarabb juthatnak a gyerekek önálló elhatározásokra, minél hamarabb kristályosodik ki saját értékrendjük és hozzák meg saját választásaikat, annál jobb lesz az anyagi helyzetük és annál jobban fog alakulni az életük. Az engedelmesség csak egy régimódi erény, ami mára már kiment a divatból.

Cantalamessa atya ezt határozottan ellenzi. Lehet, hogy az engedelmességet sokan nem tartják divatosnak, de mivel Szentírás szerinti, ezért örökérvényű. Az evangélium üzenetét és a Szentírás tanítását mint egységes egészt, nem tudjuk igazán megérteni, ha nem látjuk meg benne az engedelmesség központi szerepét. Jézus az „Egyedül Engedelmes" és az új keresztény rend az Ő halálig való engedelmességén alapul (ld.Fil.2,8). Nem tudjuk feladni személyes engedelmességünket anélkül, hogy fel ne adnánk kereszténységünket.

Cantalamessa atya üzenete több, mint egy felhívás az engedelmességhez való visszatérésre – ez felhívás az engedelmesség megújítására „a Szentlélekben".

Az engedelmesség túlságosan is gyakran külsőséges dolog, különböző keresztény mintákkal és intézményekkel való azonosulás, egyszerű szabály követés„a törvény betűjéhez" való ragaszkodás volt. Az az engedelmesség, amire mi meg vagyunk hívva, egy megújult engedelmesség kell, hogy legyen, amely megújult a kegyelem, megújult az Isten Lelke által. A megújult lelki engedelmesség visszatér a lényeghez, a krisztusi engedelmességhez. Ez az engedelmesség Isten szeretetéből fakad és az Atya akaratát kívánja teljesíteni. Ez az Isten írott igéje iránti engedelmesség, mely az Atya akaratára tanít minket. Ez a személyes meghívásnak való engedelmesség is. És ez – minden esetben – saját akaratunk feladása, hogy így megtehessük Isten akaratát.

Ennél a pontnál becsaphatjuk magunkat: mert van egy „lelki" útja annak, hogy valaki a saját akaratát tegye. A lelki növekedésre való vágy például azt is jelentheti: arra vágyunk, hogy Isten segítségével teljesedjen a saját akaratunk ahelyett, hogy Isten akaratának kívánnánk alárendelni életünket mások javára és Isten dicsőségére.

Olykor hitünk is az engedelmesség helyettesítőjévé válhat. Ez akkor következik be, amikor úgy véljük, hogy inkább a mi akaratunkra és elgondolásunkra van szükség, mint az Istennek való bizalomteli válaszadásra és készségre annak elfogadása iránt, amit Ő akar adni számunkra. A „hit" a hiúság, kapzsiság vagy a kényelem eszköze is lehet. Még a Szentírás is beszél a hit „engedelmességéről"(ld.Róm.1,5). Az olyan hit, amely nem engedelmességből fakad és nem engedelmességre vezet, egyáltalán nem az a hit, amely Krisztus Lelkétől, az Egyedül Engedelmestől származik.

Az engedelmességben való megújulás – ahogy Cantalamessa atya hangsúlyozza –, az Isten iránti mélyebb engedelmességben gyökerezik. S az Isten iránti engedelmesség és az emberi tekintély iránti engedelmesség – tekintély az egyházban, szerzetesi közösségekben és a világi vezetésben – kapcsolatban áll egymással. Ahogy Cantalamessa atya írja: „Az Isten iránti engedetlenség minden engedetlenség gyökere, s az Isten iránti engedelmesség minden engedelmesség gyökere." Az emberi engedelmesség megújulása az Isten iránti engedelmességben való megújulás.

„Az Istennek való lelki engedelmesség nem távolít el a látható és intézményes tekintélynek való engedelmességtől, hanem ténylegesen megújítja azt. Megerősíti és egyesíti azáltal, hogy az embereknek való engedelmesség válik annak a megítélésnek ismertető jelé-

vé, hogy létezik-e Istennek való engedelmesség vagy sem, és vajon az őszinte-e vagy sem." De ez nem történik automatikusan. Van, aki az emberi engedelmességben keres menedéket, hogy elkerülje az Istennek való engedelmességet. Még sok a tanulnivalónk a lelki engedelmességgel kapcsolatban. „Aki nem szereti a testvérét akit lát, Istent, akit nem lát, hogyan szerethetné?"(1Ján.4,21).

A kiegészítő igazság szintén fontos. A tekintély soha nem „puszta tekintély". A hatalmon lévőknek is engedelmeskedniük kell Istennek és keresniük kell az Ő akaratát. Minél inkább megtalálják Isten akaratát, annál hitelesebb lesz a tekintélyük. Az engedelmesség olyan emberi kapcsolat, ami lelki is lehet. A kapcsolat mindkét oldala minél inkább megközelít egy kapcsolatot a lelki úton, annál lelkibbé válik maga a kapcsolat.

Az engedelmesség, a tekintély és a hűség nem olyan nagyrabecsült értékek a keresztények körében, mint amilyenek a múltban voltak. A karizmatikus megújuláson belül azok a hatások, amelyek az egyház fundamentalista szárnya felől érkeznek arra irányulnak, hogy a tekintélyt egyenlővé tegyék az ellenőrzéssel, az egyéni szabadságot a közösség fölé emeljék, sőt a hitet fontosabbnak tartsák a hűségnél. A katolikus egyházban a hagyományos tisztelet a szerzetesrendek és a vallási közösségek értékei iránt egy olyan megújulási folyamaton megy keresztül, ami bizonytalanná teszi az engedelmességet. Ezekben az időkben Cantalamessa atya üzenete arra emlékeztet bennünket, hogy keressük meg az alapokat és a hozzánk szóló hívásokat, s azok fényében vizsgáljuk meg az engedelmesség speciális kérdéseit.

Fordította: Fiererné, Zsuzsa – Subecz Zoltán

Én kérdezek – az Úr válaszol



1. Amikor hitem ellen kisértést szenvedek, mit tegyek?

   Olvasd el: Zsidókhoz írt levél 11.fejezetét.

2. Amikor békétlen vagyok?

   Olvasd el: János 14,26-28

3. Amikor gondjaim vannak?

   Olvasd el: Máté 6,19-34 Máté 11,28-30

4. Amikor halálfélelem kisért?

   Olvasd el: János 11,17-44

5. Amikor kételkedem Isten szeretetében?

   Olvasd el: János 3,1-21

6. Amikor nem tudom, hogyan kell szeretni?

   Olvasd el: 1Korintusiakhoz 13

7. Amikor nem tudom, mit tett értem Isten?

   Olvasd el: Rómaiakhoz 5,1-11 Lukács 15,11-32

Értesítő 2. szám

Könyvek, folyóiratok, kazetták, hanglemezek az evangélium terjesztésének szolgálatában

Budapest, 1991. május 25. „Egy Akol" karizmatikus közösség

A Marana Tha sorozat új kiadványai

Oswald Chambers: Napi gondolatok Jézus Krisztus tanítványainak

Oswald Chambers neve jól ismert közösségeinkben, „Krisztus mindenek felett" c. könyve évekkel ezelőtt nagyon keresett olvasmány volt. A „Napi gondolatok Jézus Krisztus tanítványainak" az előbbihez hasonlóan elmélkedéseket tartalmaz az év minden napjára. A könyv angol kiadója így ír a szerzőről: „Chambers igazi tanítványa volt Jézusnak. Szenvedélyes szeretettel kötődött Jézus Krisztus személyéhez. Mindenben igyekezett Urára hagyatkozni. Számára Isten szava sérthetelen tekintély volt, és fenntartás nélkül hitt abban, aki az Úr. Elmondható róla, hogy meghalt bár, de hite által még holta után is beszél (Zsid. 11,4)."

A könyvet elsősorban azoknak ajánljuk, akik vágyakoznak arra, hogy Isten Igéje naponta megelevenedjen számunkra, és így az Úrral való személyes kapcsolatuk mélyebbé, tartalmasabbá váljék.

Köszönettel tartozunk a kiadást támogató missziós társulatnak, a könyv ára anyagi hozzájárulásuk révén mindössze 50 Ft.

Áldjad én lelkem az Urat! (Zsolt 102,1) Válogatás a katolikus karizmatikus megújulás dalaiból

A nemrégiben megjelent énekeskönyv a közösségeinkben énekelt énekekből mintegy 250 szövegét és akkordjait tartalmazza. Ára 50 Ft.

Az énekeskönyv alapján tervben van kilenc, 60 perces hangkazettából álló sorozat megjelentetése, melyből az első két kazetta már elkészült, és megrendelhető a Marana Tha szerkesztőségében. (A kazetta-sorozat Silye Jenő szerzeményeit nem tartalmazza.)

Köszönet a zenészeknek és minden közreműködőnek: a kazetták önköltségi áron, 120 Ft-ért kaphatók.

Mindez már nagyon hiányzott, amit az is bizonyít, hogy az énekeskönyvből kinyomott 3000 példány fele egy hónap leforgása alatt elfogyott. (Május 30-án tudtuk meg, hogy az énekeskönyv elfogyott, a szerkesztőségbe kérjük a tíz fölötti előrendeléseket.)

Isten áldását kérjük a zenei munka további folytatásához is!

Most jelent meg: Emiliano Tardif: Jézus él

Tardif atyát nem kell bemutatni közösségeinkben. Sokan személyesen is részt vettek tavaly ősszel Ausztriában tartott gyógyító szolgálatain. 1990. szeptember 29-án Salzburgban a katolikus karizmatikus megújulásról mondott beszédét a Marana Tha 1990/6 száma közölte.

A Marana Tha sorozat korábbi kiadványai még kaphatók:

Lelki szeminárium sorozat 1. – 3.: ár: (mindegyik füzet) 40 Ft
1. Dr. Otto Knoch: Élet Isten Lelkének erejéből
2. Isten Lelkében imádkozni
3. A zsoltárok szellemében élni és imádkozni

4. Raniero Cantalamessa: Megújulás a Szentlélekben 98 Ft
5. R. Laurentin: Csodák El Pasoban 100 Ft
6. Ralph Martin: Férjek, feleségek, szülők, gyerekek 120 Ft

A Marana Tha szerkesztőségében megrendelhető Floyd McClung: Isten atyai szíve (ára 75 Ft) és Paul Yonggi Cho: Ima, kulcs az ébredéshez c. könyve (ára 59 Ft). Ezekről az Értesítő 1. számában olvasható rövid ajánlás.

Marana Tha a Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

A szerkesztőség címe: Katona István, Budapest, 1053. Károlyi M. u. 2. Az egyes számok ára 25 Ft, éves előfizetési díj 150 Ft + postaköltség

A Marana Tha sorozat könyvei megrendelhetők vagy megvásárolhatók a szerkesztőségben, továbbá a Szent Gellért Egyházi Kiadó könyvesboltjaiban: 1082. Budapest, Üllői út 82. (Nagyvárad tér, Üzletek Háza), valamint 6720. Szeged, Aradi vértanúk tere 2. Telefon: (62)-13-598.

Karizmatikus szentmisék, alkalmak

- minden hónap első szerdáján Budapesten a Krisztus Király kápolnában 19.30-kor. VIII. Reviczky u. - Szentkirályi u. sarok (Mikszáth tér)
- minden hónap második szombatján Kiskunfélegyházán, a kéttornyú templomban

Evangelizációs összejövetel minden kedden este 20 h-kor a városmajori kistemplomban

A Bp. Mártírok u.-i közösség mindenkit szeretettel vár vasárnaponként az esti 1/2 8-as, gitáros szentmisén

25.– Ft.

Tartalomjegyzék

Meztelen vagy.....3
Pasztorális irányelvek a szabadító szolgálathoz....5
Tanúságtétel.....8
A karizmatikus megújulás felnőttképzése.....9
Nem tudtam.....11
A szentlélekben megújult ember.....12
A szentlélek legnagyobb tisztelője.....13
Megújuló imaélet II.....14
Különféle magatartások a Szentlélekkel 15
Újrafelfedezett engedelmesség.....17

MARANA THA

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

megjelenik kéthavonta

Szerkesztőség:
Katona István
Budapest, 1053 Ferenciek tere 2.